

Bertók László
OTT MARAD

A fal előtt, a falnál, sőt, mintha
máris belenyomódva kissé,
ahogy a szekrény sarka, amikor
költözködéskor, festés után a
helyére tennétek, s egyikőtök
nem bírja tovább, megbillen a
böhöm-nagy
bútor, nekivágódik, s a
nyoma ott marad, még ha
arrébb teszitek is, hogy takarja, s ha
nem is érdekel már, csak föl akarsz
állni, fölállnál, de hirtelen
belenyilall, mintha a
hátadat nyomta volna be, arra
esett s ragadt volna rá, s csak úgy
állhatsz föl, ha a
gerinceddel együtt a falat is
kinyomod, s ha, mintha a tüdődet
röntgeneznék, ráfeszülsz,
fölemeled a könyököd,
beszívod mélyen,
benn tartod a levegőt,
s nem mozogsz.

